

Sirküler Tarihi :12/05/2026

Sirküler No :2026/063

ÖNEMLİ DANIŞTAY KARARLARI (3)

- I. İlgili vergi beyannamelerinin verilmesi üzerine tarh ve tahakkuk eden damga vergisinin ve geçici verginin vadesinde ödenmemesi üzerine hesaplanan gecikme zammını doğuran olayın gerçekleştiği tarihte asıl amme borçlusu şirkette ortaklık sıfatı bulunmayan davacının anılan kamu alacaklarından sorumluluğunun bulunmadığı,

II. Limited şirket ortağının sorumluluğunun, şirket adına tarh ve tahakkuk ettirilen vergilerin tahakkuk ettiği tarih ve bu vergilerin vade tarihlerine göre değil kamu alacağının (vergi alacağının) doğduğu tarihin esas alınarak belirlenmesinin gerektiği,

III. Ortakların sorumluluklarının sona erdiği tarihin tespitinde, kural olarak, ortaklar genel kurulu kararının tarihinin değil hisse devir sözleşmesinin tarihinin esas alınmasının gerektiği,

IV. Ödeme emrinin hukuka uygunluğunun değerlendirilmesinde kurumlar vergisi, katma değer vergisi, gelir (stopaj) vergisi bakımından vergiyi doğuran olayın gerçekleştiği tarih ile davacının hisse devir sözleşmesi ile şirketten ayrıldığı tarih dikkate alınmak suretiyle kıst dönem sorumluluğunun incelenmesinin gerektiği,

v. Davacının şirket ortaklığından ayrıldığı tarihten sonra şirket tarafından yapılandırmaya başvurulmuş olması ve buna bağlı olarak amme alacağının yeni ödeme planına bağlanmış olmasının, ortağın sorumluluğu bakımından, tek başına borcun niteliğini değiştiren veya borcun sona erdiren yeni bir hukuki durum olmadığı hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu, E.No: 2024/52, K.No: 2025/19, K.T.: 05.02.2025)
- Cam kırığı haline getirilmek suretiyle imha edilen cam niteliğindeki emtianın belirli bir ekonomik değere sahip olduğu görüldüğünden 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 30. Maddesinin birinci fıkrasının (c) işaretli bendi uyarınca zayi mal olarak kabul edilemeyeceği ve bu emtia nedeniyle yüklenilen katma değer vergisinin indirim konusu edilebileceği hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri, E.No: 2023/818, K.No: 2025/58, K.T.: 05.02.2025)
- I. Olayda, asıl borçlu şirket adına haczedilen mal varlığının niteliği, dava konusu ödeme emri ile tahsili talep edilen borç tutarı ve asıl borçlu şirketin borç sorgulama tarihi itibarıyla vadesi geçmiş toplam borç tutarı dikkate alındığında amme alacağının asıl borçlu şirketten tahsilinin olanaksız olduğundan söz edilemeyeceği,

II. Takip edilen kamu alacaklarının şirkete ait mal varlığından tahsil olanaksızlığı idarece somut olarak ortaya konulamadığından davacı adına kanuni temsilci sıfatıyla ödeme emri düzenlenmesinde hukuka uygunluk bulunmadığı hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri, E.No: 2023/1473, K.No: 2025/86, K.T.: 26.02.2025)
- I. Kurumlar vergisine ilişkin inceleme raporunda, gerçek bir emtia teslimi veya hizmet ifasına dayanmayan faturalar kullanılmak suretiyle kayıt ve beyan dışı bırakıldığı tespit edilen kurum kazancı üzerinden hesaplanan net kar payının işletmeden çekilerek ortaklara dağıtıldığının kabulünün gerektiği,

II. Kar payının hesaplanmasında dikkate alınacak unsurlar düşüldükten sonra hesaplana kar payı, "dağıtılabilir net kar payı" değil "dağıtılabilir brüt kar payı" olduğundan, bu şekilde hesaplanan kar payının gelir (stopaj) vergisi matrahına esas teşkil ettiği,

III. Davalı idarece kayıt ve beyan dışı bırakılan hasıllara ilave bir ekonomik kaynağın elde edildiğine ve bu kaynağın ortaklara dağıtıldığına dair yapılmış herhangi bir tespit bulunmadığından tarh edilen kurumlar vergisi düşüldükten sonra bulunan fark karın “net kar payı” olduğunun kabulü ile brüte iblağ edilmesi suretiyle tespit edilen matrahın bu kısımda hukuka uygunluk bulunmadığı,

IV. Sahte fatura kullanmak suretiyle kurumlar vergisi yönünden vergi kaybına sebebiyet verilmesi, tek başına, tevkifat yükümlülüğünü yerine getirmeme eyleminin Kanunu’nun 359. Maddesinde sayılan tipiklikte olduğunun ve sahte fatura kullanma eylemi ile gelir (stopaj) vergisinin ziyaa uğratıldığına kabulüne imkan vermediği, elde edilen kazancın ortaklara dağıtıldığını gizlemek ve kar dağıtımından doğan tevkifat yükümlülüğünden kaçınmak amacıyla sahte fatura kullanıldığına dair hususun somut olarak ortaya konulmadığı anlaşıldığından tevkifat yükümlülüğünün yerine getirilmemesi nedeniyle ziyaa uğratılan gelir (stopaj) vergisinin üç katı tutarında ceza kesilebilmesi için gerekli yasal şartların oluşmadığı hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri, E.No: 2024/378, K.No: 2025/146, K.T.: 19.03.2025)

5. Davacının indirimli orana tabi işlemlerden kaynaklanan iade alacağının ilgili döneme ait katma değer vergisi beyannamesinde gösterilmek suretiyle iadesi talebinin, standart iade talep dilekçesinin süresinde verilmediğinden bahisle reddine ilişkin işlemde, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu’nun 29. Maddesinin 2. Fıkrasında, standart iade dilekçesinden ve ne zaman verilmesi gerektiğinden bahsedilmediği gibi Kanunla tanınan hakkın idari düzenlemelerle ortadan kaldırılmayacağı dikkate alındığında, hukuka uygunluk görülmediği hakkında.

(Danıştay 3. Daire, E.No: 2023/9063, K.No: 2025/2151, K.T.: 28.04.2025)

6. 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu’nun 13. Maddesinin (7) numaralı fıkrasında yer alan düzenlemenin transfer fiyatlandırması yoluyla örülü kazanç dağıtımına ilişkin yapılacak kurumlar vergisi tarhiyatı bakımından uygulama alanı bulacağı, bu nedenle söz konusu hükümde yer alan “*Hazine zararının doğması*” şartının sadece kurumlar vergisi tarhiyatları yönünden aranması gerektiği, transfer fiyatlandırması yoluyla örtülü kazanç dağıtımına konu olan işlemlerin aynı zamanda katma değer vergisinin de konusunu oluşturması halinde ise ilgili kurallar arasında birbirine yapılmış herhangi bir gönderme bulunmadığından katma değer vergisinin ziyaa uğratılması nedeniyle yapılacak tarhiyatlarda “*Hazine zararının doğması*” şartının araştırılmasına gerek bulunmadığı, katma değer vergisinin matrahının 3065 sayılı Kanun’un 27. Maddesine göre bu vergi yönünden güvenlik müessesesi olarak kabul edilen “*emsal bedel ve emsal ücret*” esasına göre belirlenmesinin gerektiği hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu, E.No: 2023/884, K.No: 2025/376, K.T.: 21.05.2025)

7. I. Vergi inceleme raporunun eki tutanakta yer verilen “131-Ortaklardan Alacaklar” hesabı ile “331-Ortaklara Borçlar” hesabına yapılan kayıtlardan, davacı şirketin uyuşmazlık konusu yılda hem ortağına borç verdiği hem de aynı ortaktan borç aldığı anlaşıldığı, davacı şirketin ortağına verdiği borç için adetlandırma işlemi yapılırken davacı şirketin ortaktan aldığı borç tutarlarının dikkate alınmadığı,

II. Ekonomik yaklaşım ilkesinin bir gereği olarak, bir şirketin hem ortağına borç vermesi hem de aynı ortaktan borç alması durumunda, borç ve alacak hesapları birlikte değerlendirilmek suretiyle şirketin alacaklı bulunduğu tutarlardan borçlu bulunduğu tutarlar mahsup edilerek bulunacak net alacak tutarının dikkate alınması gerektiği, belirtilen husus dikkate alınmaksızın eksik incelemeye dayalı olarak yapılan kurumlar vergisi tarhiyatında hukuka uygunluk bulunmadığı hakkında.

(Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu, E.No: 2024/172, K.No: 2025/389, K.T.: 21.05.2025)